

Fremsat den 12. marts 2013 af miljøministeren (Ida Auken)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse¹⁾

(Ændret anvendelse af ikke indløst pant, som kan indtægtsføres af et selskab m.v., der har eneret til at drive en pant- og returordning og sikkerhedsstillelse for pant og gebyrer)

§ 1

I lov om miljøbeskyttelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 879 af 26. juni 2010, som senest ændret ved lov nr. 1249 af 18. december 2012, foretages følgende ændringer:

1. I § 9, stk. 2, nr. 3, ændres »returnering, og« til: »returnering,«.

2. I § 9, stk. 2, nr. 4, ændres »pant- og returordningen.« til: »pant- og returordningen, og«.

3. I § 9, stk. 2, indsættes som nr. 5:

»5) pligt for producenter og importører til at stille sikkerhed for betaling af pant og gebyrer, herunder om beregning og efterfølgende regulering af sikkerhedsstillelsens størrelse og frigivelse af sikkerhedsstillelse, og om, at visse producenter og importører ikke skal stille sikkerhed.«

4. I § 9 a, stk. 1, nr. 10, ændres »pant- og retursystem, og« til: »pant- og retursystem,«.

5. I § 9 a, stk. 1, nr. 11, ændres »selskabet.« til: »selskabet, og«.

6. I § 9 a, stk. 1, indsættes som nr. 12:

»12) selskabets administration af sikkerhedsstillelse for betaling af pant og gebyrer, jf. § 9, stk. 2, nr. 5.«

7. I § 9 c indsættes som stk. 3 og 4:

»Stk. 3. Det selskab m.v., som i henhold til regler udstedt i medfør af § 9, stk. 3, har fået tildelt eneret til at administrere og kontrollere pant- og returordningen for drikkevareemballager, betaler årligt i 2015-2019 et beløb af den ikke indløste pant, som selskabet m.v. efter stk. 1 kan indtægtsføre. Betalingen tilfalder statskassen og udgør målt i 2012-priser 26,0 mio. kr. i 2015, 37,1 mio. kr. i 2016, 56,0 mio. kr. i 2017, 60,9 mio. kr. i 2018 og 62,9 mio. kr. i 2019. Beløbene reguleres årligt pr. 1. januar med den af Finansministeriet fastsatte sats for det generelle pris- og lønindeks. Det regulerede beløb afrundes opad til det nærmeste hele kronebeløb.

Stk. 4. Ministeren kan fastsætte nærmere regler om indbetaling og opkrævning af betalingen efter stk. 3, herunder regler om betalingsperiode og renter.«

§ 2

Loven træder i kraft den 1. juli 2013.

¹⁾ Loven har som udkast været notificeret i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/34/EF (informationsproceduredirektivet), som ændret ved direktiv 98/48/EF.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. *Indledning*
2. *Lovforslagets baggrund*
 - 2.1. *Det Danske pant- og retursystem for drikkevareemballager*
 - 2.1.1. *Dansk Retursystem A/S' eneret til at drive det danske pant- og retursystem*
 - 2.1.2. *Indtægtsført pant*
 - 2.1.3. *Salg af emballageaffald m.v.*
 - 2.1.4. *Gebyrer*
 - 2.2. *Ændret anvendelse af indtægtsført pant*
 - 2.3. *Sikkerhedsstillelse*
3. *Hovedpunkter i lovforslaget*
 - 3.1. *Ændret anvendelse af indtægtsført pant*
 - 3.1.1. *Gældende ret*
 - 3.1.2. *Lovforslaget*
 - 3.2. *Sikkerhedsstillelse for pant og gebyrer*
 - 3.2.1. *Gældende ret*
 - 3.2.2. *Lovforslaget*
4. *Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige*
5. *Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet*
6. *Administrative konsekvenser for borgerne*
7. *Miljømæssige konsekvenser*
8. *Forholdet til EU-retten*
9. *Hørte myndigheder og organisationer*
10. *Sammenfattende skema*

1. Indledning

Finanslovsaftalen for 2012 mellem regeringen og Enhedslisten indeholder en beslutning om at indføre en ny model for anvendelse af ikke indløst pant, som Dansk Retursystem A/S, der driver det danske pant- og retursystem for drikkevareemballager, kan indtægtsføre. Modellen skal sikre staten øgede indtægter og vil blive udmøntet i overensstemmelse med en forståelse indgået den 13. november 2012 mellem Dansk Retursystem A/S og Miljøministeriet om opretholdelse af et økonomisk og miljømæssigt velfungerende pant- og retursystem.

Forståelsen indebærer bl.a., at Dansk Retursystem A/S' eneret til at drive det danske pant- og retursystem forlænges til udgangen af 2019, at det gennemsnitlige niveau i 2013 til 2019 for de gebyrer, som producenter og importører betaler til selskabet, ikke bør stige (målt i 2012-priser) og at Dansk Retursystem A/S i 2015-2019 betaler et årligt beløb til staten. Betalingen muliggøres bl.a. ved, at Dansk Retursystem A/S' omkostninger til drift af pant- og retursystemet reduceres gennem en række effektiviseringer og eventuelle omprioriteringer af pant- og retursystemet.

Lovforslaget fastsætter de årlige beløb af indtægtsført pant, som det selskab m.v., der i henhold til regler udstedt i medfør af miljøbeskyttelseslovens § 9, stk. 3, er tildelt eneret til at drive en pant- og returordning for drikkevareemballager, skal betale til staten.

Desuden indeholder forslaget en ny bemyndigelse til, at miljøministeren kan fastsætte regler om producenter og importørers sikkerhedsstillelse for betaling af pant og gebyrer for produkter, varer og emballager omfattet af en pant- og returordning. Det foreslås også, at ministeren bemyndiges til at fastsætte regler om, at det selskab, som driver en pant- og returordning, kan forestå administrationen af reglerne om sikkerhedsstillelse. Udmøntningen af forslaget skal mindske risikoen for, at Dansk Retursystem A/S lider tab som følge af manglende indbetaling af pant og gebyrer for emballager og dermed reducere selskabets omkostningsniveau.

2. Lovforslagets baggrund

2.1. *Det danske pant- og retursystem for drikkevareemballager*

2.1.1. *Dansk Retursystem A/S' eneret til at drive det danske pant- og retursystem*

Dansk Retursystem A/S er tildelt eneret til at drive pant- og retursystemet for drikkevareemballager i Danmark indtil udgangen af 2016 efter § 119, stk. 1, i bekendtgørelse om pant på og indsamling m.v. af emballager til visse drikkevarer (herefter pantbekendtgørelsen). Hjemlen til, at miljøministeren kan tildele et selskab m.v. eneret til at forestå administration og kontrol af et pant- og retursystem, findes i miljøbeskyttelseslovens § 9, stk. 3. Efter § 9, stk. 4, kan eneretten gives for en periode på indtil seks år.

Dansk Retursystem A/S er en privatejet, non-profit virksomhed, der blev etableret i 2000 af bryggerierne i samarbejde med dagligvarehandlen, og som er ejet af en række danske bryggerier.

Selskabet fik i 2002 første gang tildelt eneretten til i seks år at drive pant- og retursystemet for visse drikkevareemballageer. På baggrund af en evaluering i 2006 blev Dansk Retursystem A/S' eneret forlænget til 2013. I 2007 indgik Miljøministeriet en aftale med Erhvervs- og Vækstministeriet om, at Dansk Retursystem A/S evalueres hvert tredje år, og at det på baggrund af evalueringens resultat besluttes, om eneretten til Dansk Retursystem A/S kan forlænges med yderligere tre år. Efter en evaluering i 2009 blev Dansk Retursystem A/S' eneret forlænget til udgangen af 2016.

Ifølge pantbekendtgørelsen har Dansk Retursystem A/S følgende to hovedopgaver: 1) At indsamle tom engangsemballage til visse drikkevarer til genanvendelse og udbetale pant for disse til butikker m.v., og 2) at effektivisere håndteringen af tomme pantbelagte emballager i butikkerne og hos Dansk Retursystem A/S, samt udbetale håndteringsgodtgørelse til butikker.

Dansk Retursystem A/S finansierer disse opgaver ved tre primære indtægtskilder: Indtægtsført pant fra ikke indløste engangsemballager, salg af materialer fra de indsamlede engangsemballager m.v. og gebyrer, som betales af producenter og importører.

2.1.2. Indtægtsført pant

I pant- og retursystemet for drikkevareemballageer sondres mellem engangsemballager og genpåfyldelige emballager. For genpåfyldelige emballager gælder, at de enkelte producenter og importører skal sikre, at emballagerne indgår i et retursystem, hvor emballagerne indsamles med henblik på genpåfyldning, jf. pantbekendtgørelsens § 7, stk. 1. Producenten og importøren skal tage de tomme genpåfyldelige emballager retur fra deres kunder (butikker, restauranter m.v.) og udbetale panten til kunderne for emballagerne, jf. pantbekendtgørelsens § 6, stk. 1, nr. 1.

Dansk Retursystem A/S varetager således ingen opgaver i forhold til indsamling af og udbetaling af pant for genpåfyldelige emballager. Selskabet afholder dermed ingen udgifter og oppebærer heller ingen indtægter i den forbindelse. Det betyder også, at ikke indløst pant for genpåfyldelige emballager ikke opspares i Dansk Retursystem A/S, men forbliver hos producenten eller importøren.

Producenter og importører af drikkevarer i engangsemballager, omfattet af det danske pant- og retursystem, skal betale pant til Dansk Retursystem A/S for hver enkelt engangsemballage, som markedsføres, jf. pantbekendtgørelsens § 29, stk. 1. Enhver, der markedsfører drikkevarer i pantbelagte emballager, skal opkræve pant ved salg, udlevering og overdragelse af emballagerne, jf. pantbekendtgørelsens § 3, stk. 1.

Det betyder, at producenter og importører af drikkevarer i engangsemballager dels betaler pant til Dansk Retursystem A/S ved markedsføringen og dels opkræver pant fra den mellemhandler eller distributør, butik m.v., som køber eller

får emballagen med drikkevarer udleveret eller overdraget. Mellemhandleren eller distributøren m.v. skal herefter opkræve pant for emballagerne i forbindelse med f.eks. videre salg til en butik og butikken skal opkræve pant for emballagen ved salg m.v. til forbrugere. Når forbrugeren returnerer den tomme pantbelagte emballage til butikken, udbetaler butikken i henhold til pantbekendtgørelsens § 6 panten til forbrugeren. Butikken får herefter panten udbetalt af Dansk Retursystem A/S, når returneringen af den tomme engangsemballage er registreret af selskabet, jf. pantbekendtgørelsens § 71. Desuden udbetaler Dansk Retursystem A/S pant til kontorer, restauranter m.v., for de tomme pantbelagte engangsemballager, som selskabet her har indsamlet.

Da nogle engangsemballager, som producenter og importører har betalt pant for til Dansk Retursystem A/S, ikke returneres, indestår der hos selskabet et beløb af ikke indløst pant, som selskabet kan indtægtsføre under betingelser, som nærmere er fastsat i miljøbeskyttelseslovens § 9 c, stk. 1. Dansk Retursystem A/S' anvendelse af indtægtsført pant er reguleret i pantbekendtgørelsens §§ 83-85.

Hovedparten af den indtægtsførte pant anvendes herefter til hel eller delvis dækning af udgifter, som alternativt skal finansieres af de gebyrer, som producenter og importører betaler til Dansk Retursystem A/S for hver markedsført engangsemballage. Det er f.eks. udgifter til Dansk Retursystem A/S' indsamling og optælling af tomme engangsemballager. Indtægtsført pant kan også anvendes til finansiering af udgifter, som alternativt skal dækkes af gebyrer på både engangsemballager og genpåfyldelige emballager. Det er f.eks. udgifter til sikkerhedsudstyr til returautomater og til information om pant- og retursystemet.

Størrelsen af det beløb, som Dansk Retursystem A/S kan indtægtsføre, varierer fra år til år. Beløbet afhænger dels af, hvor mange engangsemballager med drikkevarer, producenter og importører markedsfører i Danmark, dels af, hvor mange af disse emballager, der returneres af forbrugere m.v. (returprocenten), og dels af pantens størrelse, jf. pantbekendtgørelsens § 3, stk. 2, for de ikke returnerede engangsemballager. Dansk Retursystem A/S kunne i 2011 indtægtsføre ikke indløst pant på 145 mio. kr., svarende til 31 % af de samlede indtægter. Fremover forventes beløbet at blive lavere, fordi forventningerne til salget af øl og sodavand i Danmark er nedjusteret bl.a. som følge af de indførte afgiftsstigninger på øl og sodavand i januar 2012.

2.1.3. Salg af emballageaffald m.v.

Udover indtægtsført pant, har Dansk Retursystem A/S desuden indtægter fra salg af materialerne fra de engangsemballager, som selskabet indsamler. Indtægten fra salg af emballagematerialer afhænger af markedsprisen for henholdsvis aluminium-, glas- og plastaffald, og kan derfor variere afhængigt af markedsituationen. Desuden har Dansk Retursystem A/S en mindre indtægt fra udleje af udstyr til butikker m.v.

I 2011 udgjorde Dansk Retursystem A/S' indtægter fra salg af emballageaffald m.v. i alt 119 mio. kr., svarende til 26 % af de samlede indtægter fra gebyrer, salg af emballage

geaffald, leje og renter. I 2012 forventes en lidt lavere indtægt.

2.1.4. Gebyrer

Den største del af Dansk Retursystem A/S' indtægter (43 % i 2011) udgøres af gebyrindbetalinger fra producenter og importører af drikkevarer i emballager, som er omfattede af pant- og retursystemet. Der betales et gebyr for hver engangsemballage med drikkevarer, som en producent eller en importør markedsfører. Desuden betales et gebyr for hver genpåfyldelig emballage med drikkevarer, som markedsføres til butikker. Gebyret, som skal betales for hver emballage, beregnes ud fra et brugerbetalingsprincip med udgangspunkt i, at den enkelte emballagetype skal bære Dansk Retursystem A/S' faste og variable omkostninger, som er forbundet med indsamlingen og håndteringen m.v. af den pågældende emballage samt administrationen heraf, jf. pantbekendtgørelsens §§ 32-35. Dansk Retursystem A/S fastsætter årligt gebyrsatserne, som skal godkendes af Miljøstyrelsen, jf. pantbekendtgørelsens § 38, stk. 1.

Der beregnes årligt ca. 70 forskellige gebyrsatser for engangsemballager. I 2012 er gebyret f.eks. 9 øre for en 33 cl. aluminiumsdåse og 21 øre for en 50 cl. engangsflaske af plast. Det gennemsnitlige gebyrniveau i 2012 er 17,7 øre pr. engangsemballage. Gebyret for engangsemballager skal – efter fradrag af indtægter fra salg af emballagematerialer m.v. og eventuelt fradrag af indtægtsført pant – dække omkostningerne forbundet med indsamling m.v. af disse emballager.

Der beregnes årligt tre gebyrsatser for genpåfyldelige emballager, som skal dække Dansk Retursystem A/S' omkostninger til håndteringsgodtgørelse til butikker og administration i forbindelse hermed. I 2012 er dette gebyr f.eks. 4 øre for en genpåfyldelig 33 cl. glasflaske (almindelig grøn ølflaske).

Desuden har Dansk Retursystem A/S en mindre indtægt fra administrationsgebyrer i forbindelse med tilmelding af producenter, importører, emballager og butikker, jf. pantbekendtgørelsens §§ 31 og 36.

2.2. Ændret anvendelse af indtægtsført pant

Den nye model for anvendelse af indtægtsført pant skal sikre staten en årlig indtægt i perioden 2015-2019.

Modellen indebærer, at Dansk Retursystem A/S årligt i 2015-2019 betaler et beløb til statskassen af den ikke indløste pant, som selskabet kan indtægtsføre. Betalingen udgør (målt i 2012-priser) 26,0 mio. kr. i 2015, 37,1 mio. kr. i 2016, 56,0 mio. kr. i 2017, 60,9 mio. kr. i 2018 og 62,9 mio. kr. i 2019. Samlet udgør betalingen i perioden 2015-2019 ca. 240 mio. kr.

Udmøntning af den nye model sker med baggrund i en analyse af effektiviserings- og omprioriteringspotentialer i driften af pant- og retursystemet samt forståelsen mellem Dansk Retursystem A/S og Miljøministeriet om opretholdelse af et økonomisk og miljømæssigt velfungerende pant- og retursystem.

To væsentlige præmisser ligger til grund for udmøntningen af den nye model. Dels bør gebyrerne (målt i faste 2012-priser), som producenter og importører betaler til Dansk Retursystem A/S for hver enkelt markedsført engangsemballage omfattet af pant- og retursystemet, i gennemsnit i perioden 2013-2019 ikke overstige det gennemsnitlige gebyrniveau i 2012 på 17,7 øre pr. engangsemballage. Og dels skal modellen sikre et pant- og retursystem for drikkevareemballager, så det i fremtiden også vil være muligt at kunne håndtere emballager fra grænsehandlen.

Den nye model for anvendelse af indtægtsført pant indebærer derfor, at Dansk Retursystem A/S' eneret forlænges med tre år fra udløbet af den nuværende eneretsperiode den 31. december 2016 til den 31. december 2019. Dermed gives selskabet bedre muligheder for at investere i fortsat effektivisering og udvikling af pant- og retursystemet. Desuden medvirker en længere tidshorisont for selskabets drift til, at de årlige omkostninger kan holdes nede. Forlængelsen sker ved en ændring af pantbekendtgørelsen, som forventes at træde i kraft senest den 1. januar 2014.

Desuden indebærer den nye model, at Miljøministeriet og Dansk Retursystem A/S gennemgår pantbekendtgørelsen med henblik på gennemførelse af mulige forenklinger, der kan give Dansk Retursystem A/S mere fleksible rammer for økonomiske dispositioner og administrative lettelser inden for rammerne for den statslige styring, som tildelingen af en eneret nødvendiggør. Herudover kan der også være behov for at foretage yderligere besparelser gennem omprioriteringer af pant- og retursystemets drift.

Dansk Retursystem A/S' bestyrelse træffer beslutning om de effektiviseringer og eventuelle prioriteringer, som er nødvendige for den nye model for anvendelse af indtægtsført pant og indstiller til Miljøministeriet de ændringer af pantbekendtgørelsen og eventuelt af miljøbeskyttelsesloven, som er nødvendige for gennemførelsen af de besluttede effektiviseringer og eventuelle prioriteringer. Bekendtgørelsesændringen forventes udstedt inden udgangen af 2013, men skal forinden som udkast notificeres efter emballagedirektivet og informationsproceduredirektivet. Det betyder, at der kan ske ændringer i såvel tidsplanen for bekendtgørelsens gennemførelse som indhold, hvis notifikationen fører til udførlig udtalelse fra Kommissionen eller de øvrige medlemslande.

Endelig forudsætter den nye model, at betalingen af halvdelen af de årlige beløb til statskassen betinges af, at der opnås en aftale om et dansk-tysk grænsepantsystem med Dansk Retursystem A/S som operatør. Hvis grænsepantsystemet får fuld virkning senere end 2015, vil Dansk Retursystem A/S og Miljøministeriet på ny drøfte størrelsen af de årlige beløb, som Dansk Retursystem A/S skal betale til staten i forbindelse med driften af grænsepantsystemet.

Den fornødne hjemmel til etablering og drift af en pant- og returordning for indsamling i Danmark af drikkevareemballager fra de tyske grænsebutikker vil skulle tilvejebringes ved yderligere en ændring af miljøbeskyttelsesloven.

Der er en positiv udvikling i drøftelserne mellem Miljøministeriet og de tyske myndigheder om udformningen af et

dansk-tysk grænsepantsystem. En endelig enighed om, hvordan systemet konkret skal indrettes og fungere, er dog endnu ikke opnået. Reguleringen af grænsepantsystemet kan først gennemføres, når der er opnået en endelig enighed mellem Tyskland og Danmark om systemets indretning m.v.

Hvis den nye models forudsætninger vedrørende et dansk-tysk grænsepantsystem ikke eller kun delvis opfyldes, vil der blive fremsat lovforslag om ændring af de årlige beløb i § 9 c, stk. 3.

2.3. Sikkerhedsstillelse

Det foreslås at indføre en ny bemyndigelse til, at miljøministeren kan fastsætte regler om producenters og importørers sikkerhedsstillelse for betaling af pant og gebyrer for produkter, varer og emballager omfattet af en pant- og returordning. Desuden foreslås det, at ministeren bemyndiges til at fastsætte regler om, at det selskab, som driver en pant- og returordning, kan varetage administrationen af reglerne om sikkerhedsstillelse. Udmøntningen af forslaget skal mindske risikoen for, at Dansk Retursystem A/S lider tab som følge af manglende indbetaling af pant og gebyrer for emballager og dermed reducere selskabets omkostningsniveau.

Ifølge pantbekendtgørelsens § 21, stk. 1, kan producenter og importører foretage pantmærkning af engangsemballager på to måder. Enten kan producenten eller importøren foretage mærkning med selvklæbende pantetiketter (sekundær mærkning), eller også kan mærkningen ske ved påtryk af pantmærket direkte på emballagen eller dennes primære etiket (primær mærkning). De påtrykte pantmærker skal overholde en række krav, som er fastsat i bilag 2 til bekendtgørelsen.

De selvklæbende pantetiketter trykkes af Dansk Retursystem A/S og udleveres til producenten eller importøren sammen med en opkrævning for betaling af pant og gebyrer for det antal engangsemballager, som svarer til antallet af udleverede pantetiketter, jf. pantbekendtgørelsens § 22, stk. 1 og 2. Trykning af primær mærkning foretages af producenten eller importøren selv eller dennes leverandør, og betaling af pant og gebyrer til Dansk Retursystem A/S sker bagudrettet hver fjerde uge på baggrund af producentens eller importørens indberetning af, hvor mange engangsemballager med drikkevarer, producenten eller importøren har markedsført i de foregående fire uger, jf. pantbekendtgørelsens §§ 46, 51 og 106.

Da producenters og importørers betaling af pant og gebyrer for markedsførte primært mærkede engangsemballager beror på producentens eller importørens egen indberetning om markedsførte mængder, kan producenter og importører oparbejde en gæld til Dansk Retursystem A/S ved at indberette et lavere antal emballager, end det faktiske markedsførte antal. Dansk Retursystem A/S kan først registrere, at producenten eller importøren har indberettet et for lavt tal, når selskabet har modtaget flere tomme pantmærkede emballager retur, end producenten eller importøren ifølge egen indberetning har markedsført. Mangler producenten eller importøren vilje eller evne til at betale pant og gebyrer til Dansk Retursystem A/S for det faktiske antal markedsførte

engangsemballager med drikkevarer, risikerer Dansk Retursystem A/S at lide et tab, fordi selskabet er forpligtet til at udbetale pant for returnerede tomme, pantbelagte emballager, uanset om producenten eller importøren har indbetalt panten til Dansk Retursystem A/S.

Dansk Retursystem A/S har opgjort tabet til samlet ca. 20 mio. kr. i perioden 2009-2012. Tabet hidrører især fra virksomheder, som importerer kildevand i engangsemballage af plast, og foretager pantmærkningen med primær mærkning.

3. Hovedpunkter i lovforslaget

3.1. Ændret anvendelse af indtægtsført pant

3.1.1. Gældende ret

Pant for engangsemballager, som ikke indløses hos Dansk Retursystem A/S, fordi emballagen ikke returneres af forbrugere, henstår i selskabet som ikke indløst. Se også afsnit 2.1.2 om indtægtsført pant.

Ifølge miljøbeskyttelseslovens § 9 c, stk. 1, kan det selskab m.v., som i medfør af lovens § 9, stk. 3, har fået tildelt eneret til at drive pant- og retursystemet, indtægtsføre ikke indløst pant, der er indbetalt til selskabet, hvis indtægten er endeligt godtgjort i overensstemmelse med god og forsigtig regnskabspraksis ifølge erklæring fra selskabets revisor. Ifølge bestemmelsens stk. 2 kan miljøministeren fastsætte nærmere regler om, til hvilke formål indtægtsført pant kan anvendes. Det kan herunder bestemmes, at den indtægtsførte pant skal anvendes til almennyttige formål.

Ifølge de specielle bemærkninger til § 9 c i forslag til lov nr. 475 af 7. juni 2001 om ændring af lov om miljøbeskyttelse (pant og retursystemer) er det en betingelse for, at selskabet m.v. kan indtægtsføre den ikke indløste pant, at selskabet m.v. til enhver tid skal være i stand til at betale pant for pantbelagte emballager, der returneres. »God og forsigtig regnskabspraksis« er ifølge de specielle bemærkninger en retlig standard, der kræver forsigtighed ved regnskabsmæssige dispositioner m.v., og som er fastlagt i retspraksis.

Forarbejderne anfører desuden, at »[d]et forudsættes, at indtægtsført pant anvendes til formål, der ligger indenfor den etablerede ordning, og som dermed kommer brugerne og/eller miljøet til gode. Ministeren kan dog bestemme, at ikke indløste pantmidler skal anvendes til almennyttige formål, f.eks. projekter og foreningsarbejde med kulturelle, sociale, miljø- eller arbejdsmiljø-mæssige aspekter. Formålet er alene at sikre, at ministeren, i det omfang det ikke måtte være muligt at finde en forsvarlig anvendelse af de ikke indløste pantindtægter til gavn for pant- og retursystemet, har mulighed for at bestemme, at indtægterne kan anvendes til andre fornuftige formål. Herved undgås også, at der akkumuleres en større eller mindre formue i pant- og returselskabet som følge af, at der ikke sker en optimal indsamling af de solgte emballager.«

Med den gældende pantbekendtgørelsens § 119, stk. 1, er Dansk Retursystem A/S tildelt eneret til at drive det danske pant- og retursystem frem til udgangen af 2016. Bemyndigelsen til, at ministeren kan fastsætte regler om, hvilke typer

af udgifter Dansk Retursystem A/S kan dække med indtægtsført pant, er udnyttet i pantbekendtgørelsens §§ 83-85.

Der er ikke i dag hjemmel i miljøbeskyttelsesloven til at udstede regler om etablering og drift af en pant- og returordning for indsamling i Danmark af drikkevareemballager fra de tyske grænsebutikker, herunder hjemmel til at udstede regler, hvormed der tildeles et selskab m.v. eneret til at administrere og kontrollere et sådant system.

3.1.2. Lovforslaget

Med den foreslåede § 9 c, stk. 3, betaler det selskab m.v., som i henhold til regler udstedt i medfør af lovens § 9, stk. 3, har fået tildelt eneret til at administrere og kontrollere pant- og returordningen for drikkevareemballager, årligt i 2015-2019 et beløb af den ikke indløste pant, som selskabet m.v. efter § 9 c, stk. 1, kan indtægtsføre. Betalingen tilfalder statskassen og udgør (målt i 2012-priser) 26,0 mio. kr. i 2015, 37,1 mio. kr. i 2016, 56,0 mio. kr. i 2017, 60,9 mio. kr. i 2018 og 62,9 mio. kr. i 2019.

Beløbene reguleres årligt pr. 1. januar med den af Finansministeriet fastsatte sats for det generelle pris- og lønindeks. Det regulerede beløb afrundes opad til det nærmeste hele kronebeløb.

De beløb, der anføres i det foreslåede § 9 c, stk. 3, svarer til de beløb, som fremgår af anmærkningsteksten til § 23.23.08 på Finansloven for 2013.

Betalingen af halvdelen af de årlige beløb til statskassen er ifølge forståelsen mellem Dansk Retursystem A/S og Miljøministeriet betinget af, at der opnås en aftale om et dansk-tysk grænsepantsystem med Dansk Retursystem A/S som operatør. Hvis grænsepantsystemet får fuld virkning senere end 2015, vil Dansk Retursystem A/S og Miljøministeriet på ny drøfte størrelsen af de årlige beløb, som Dansk Retursystem A/S skal betale til staten i forbindelse med driften af grænsepantsystemet.

Den fornødne hjemmel til etablering og drift af en pant- og returordning for indsamling i Danmark af drikkevareemballager fra de tyske grænsebutikker vil skulle tilvejebringes ved yderligere en ændring af miljøbeskyttelsesloven. I den forbindelse vil § 9 c, stk. 3, blive foreslået tilpasset, så det fremgår, hvor stor en del af de årlige beløb, der skal betales af indtægtsført pant fra henholdsvis det danske system og et dansk-tysk grænsepantsystem.

Der er en positiv udvikling i drøftelserne mellem Miljøministeriet og de tyske myndigheder om udformningen af et dansk-tysk grænsepantsystem. En endelig enighed om, hvordan systemet konkret skal indrettes og fungere, er dog endnu ikke opnået. Reguleringen af grænsepantsystemet kan først gennemføres, når der er opnået en endelig enighed mellem Tyskland og Danmark om systemets indretning m.v.

Hvis forudsætningerne vedrørende et dansk-tysk grænsepantsystem ikke eller kun delvis opfyldes, vil der blive fremsat lovforslag om ændring af de årlige beløb i § 9 c, stk. 3.

Med lovforslaget tages der dels stilling til det årlige beløb af indtægtsført pant, som Dansk Retursystem A/S skal beta-

le til staten i den gældende eneretsperiode, der udløber med udgangen af 2016, og dels til det beløb, som Dansk Retursystem A/S årligt skal betale i den forlængede eneretsperiode fra 2017-2019, som selskabet i overensstemmelse med forståelsen mellem selskabet og Miljøministeriet om opretholdelse af et økonomisk og miljømæssigt velfungerende pant- og retursystem, vil blive tildelt med en ændring af pantbekendtgørelsens § 119, stk. 1.

Der er ikke med nærværende lovforslag taget stilling til størrelsen af den årlige betaling af den indtægtsførte pant i 2020 og frem. Det vil ske efter en evaluering af pant- og retursystemet, som forventes gennemført i 2015-2016. Gennemførelse af en beslutning om betaling af et beløb til staten i 2020 og frem vil ske med en ændring af miljøbeskyttelsesloven.

3.2. Sikkerhedsstilling for betaling af pant og gebyrer

3.2.1. Gældende ret

Der findes ikke i forvejen hjemmel i miljøbeskyttelsesloven til at fastsætte regler om sikkerhedsstilling for producenter og importørers betaling af pant og gebyrer for produkter, varer og emballager omfattet af en pant- og returordning.

Dansk Retursystem A/S opkræver pant og gebyrer for sekundært mærkede engangsemballager i forbindelse med, at selskabet udleverer de selvklebende pantetiketter til producenten eller importøren, dvs. forud for markedsføringen af emballagerne med drikkevarer. Betalingen skal ske otte dage fra fakturadatoen, jf. pantbekendtgørelsens § 107, stk. 1.

Producenters og importørers betaling af pant og gebyrer for primært mærkede engangsemballager sker, som anført foran under afsnit 2.3, på grundlag af producenter og importørers egen indberetning af antallet af markedsførte emballager.

Dansk Retursystem A/S følger systematisk op over for producenter og importører, som ikke foretager indberetning af salg m.v., eller som foretager mangelfuld indberetning, herunder med inddrivelse ved domstolene. Desuden videregiver selskabet konsekvent til Miljøstyrelsen oplysninger om producenter og importører, som ikke foretager indberetninger, eller som foretager mangelfulde indberetninger. Som tilsynsmyndighed kan Miljøstyrelsen foretage politianmeldelse af den pågældende producent eller importør for overtrædelse af pantbekendtgørelsens § 51, jf. § 118, stk. 1, nr. 19. I 2011 foretog Miljøstyrelsen således i 73 tilfælde politianmeldelse af producenter og importører for mangelfuld eller manglende indberetning af salg m.v. I 2012 foretog Miljøstyrelsen 59 politianmeldelser.

Desuden har Dansk Retursystem A/S i hvert af årene 2011 og 2012 indgivet konkursbegæring af seks producenter og importører, som har oparbejdet gæld til selskabet for manglende betaling af pant og gebyrer for markedsførte, primært mærkede engangsemballager.

Der er i pantbekendtgørelsens § 72 hjemmel til, at Miljøstyrelsen efter samråd med Dansk Retursystem A/S træffer

afgørelse om, at Dansk Retursystem A/S skal standse udbetalingen af pant for engangsemballager til konkrete drikkevarer (produkttyper), som er markedsført af producenter eller importører, der har undladt helt eller delvist at betale pant til Dansk Retursystem A/S for det faktiske antal markedsførte engangsemballager med drikkevarer. Miljøstyrelsen traf afgørelse om standsning af udbetaling af pant i ni sager i 2012. Otte af de ni sager vedrørte drikkevarer i primært mærkede engangsemballager af plast.

Når Dansk Retursystem A/S standser udbetalingen af pant for en produkttype, kan forbrugerne ikke længere få udbetalt pant for de tomme pantmærkede emballager, når de returneres i butikernes returautomater, jf. pantbekendtgørelsens § 72, stk. 3. I nogle tilfælde vil butikkerne dog alligevel udbetale pant til forbrugerne og dermed lider butikkerne et tab.

3.2.2. Lovforslaget

Det foreslås, at ministeren skal kunne fastsætte regler om producenters og importørers pligt til at stille sikkerhed for betaling af pant og gebyrer for produkter, varer og emballager omfattet af en pant- og returordning, herunder om, at visse producenter og importører ikke skal stille sikkerhed. Desuden foreslås det, at ministeren skal kunne fastsætte nærmere regler om, at det selskab, der efter miljøbeskyttelseslovens § 9, stk. 3, har fået henlagt administrationen og kontrollen med en pant- og returordning, skal kunne fastsætte sikkerhedsstillelse, herunder at ministeren kan fastsætte regler om selskabets beregning og efterfølgende regulering af sikkerhedsstillelsens størrelse og frigivelse af sikkerhedsstillelse. Det er hensigten, at bestemmelserne skal udmøntes i pantbekendtgørelsen.

Udmøntningen af forslaget skal bidrage til at reducere Dansk Retursystem A/S' omkostninger ved at sikre selskabet mod tab som følge af producenters og importørers manglende betaling af pant og gebyrer. Desuden forbedres konkurrencevilkårene for producenter og importører, som betaler pant og gebyrer for det faktiske antal markedsførte emballager med drikkevarer. Det vil også være til gavn for forbrugere og butikker at mindske behovet for, at Dansk Retursystem A/S standser udbetalingen af pant for pantmærkede emballager, som forbrugere har betalt pant for.

De nærmere regler i pantbekendtgørelsen om sikkerhedsstillelse forventes som udgangspunkt kun at skulle gælde for producenter og importører, der foretager primær mærkning af engangsemballager. Det vil sige mærkning trykt direkte på emballagen eller dennes primære etiket. Producenter og importører vil således fortsat kunne foretage sekundær mærkning af engangsemballager med selvklæbende pantetiketter uden at skulle stille sikkerhed for betaling af pant og gebyrer for emballagerne. Det skyldes, at betalingen for pant og gebyrer for sekundært mærkede engangsemballager sker inden markedsføring af de pantmærkede engangsemballager. Dermed udgør producenter og importører, som foretager pantmærkning af engangsemballager med sekundær mærkning, en lille økonomisk risiko for Dansk Retursystem A/S sammenlignet med producenter og importører, der foretager mærkning af engangsemballager med primær mærk-

ning. Ved primær mærkning sker betaling af pant og gebyrer efter, at markedsføringen har fundet sted, jf. afsnit 3.2.1.

Kravet skal både kunne rettes mod producenter og importører, der for første gang tilmelder sig Dansk Retursystem A/S, og producenter og importører, som allerede er tilmeldt.

Dansk Retursystem A/S' afgørelser i forbindelse med selskabets administration af reglerne om sikkerhedsstillelse vil kunne påklages til miljøministeren i medfør af miljøbeskyttelseslovens § 9 f, stk. 1. Efter bekendtgørelse nr. 1391 af 8. december 2010 om delegation af miljøministerens beføjelser i lov om miljøbeskyttelse og forskellige andre love til Miljøstyrelsen er beføjelsen som klageinstans delegeret til Miljøstyrelsen.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Staten får indtægter (målt i 2012-priser) fra ikke indløst pant, som Dansk Retursystem A/S kan indtægtsføre, på 26,0 mio. kr. i 2015, 37,1 mio. kr. i 2016, 56,0 mio. kr. 2017, 60,9 mio. kr. i 2018 og 62,9 mio. kr. i 2019. Samlet udgør betalingen i perioden 2015-2019 ca. 240 mio. kr.

Betalingen af halvdelen af de årlige beløb er betinget af, at der opnås en aftale om et dansk-tysk grænsepantsystem med Dansk Retursystem A/S som operatør, og at den fornødne hjemmel hertil tilvejebringes ved yderligere en ændring af miljøbeskyttelsesloven. Får grænsepantsystemet fuld virkning senere end 2015, skal beløbene drøftes på ny. Hvis forudsætningerne vedrørende et dansk-tysk grænsepantsystem ikke eller kun delvis opfyldes, vil der blive fremsat lovforslag om ændring af de årlige beløb i det foreslåede § 9 c, stk. 3.

Der er ikke med nærværende lovforslag taget stilling til størrelsen af den årlige betaling af den indtægtsførte pant i 2020 og frem. Det vil ske efter en evaluering af pant- og retursystemet, som forventes gennemført i 2015-2016. Gennemførelse af en beslutning om betaling af et beløb til staten i 2020 og frem vil ske med en ændring af miljøbeskyttelsesloven.

Forslaget om, at ministeren skal bemyndiges til at kunne fastsætte nærmere regler om sikkerhedsstillelse for pant og gebyrer, har ikke i sig selv økonomiske eller administrative konsekvenser for det offentlige. Udmøntningen af bemyndigelsen i pantbekendtgørelsen kan have marginale administrative konsekvenser for staten i form af behandling af klagesager.

Forslaget har i øvrigt ingen økonomiske og administrative konsekvenser for staten, regionerne og kommunerne.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Ikke indløst pant, som Dansk Retursystem A/S kan indtægtsføre, anvendes til hel eller delvis finansiering af en lang række udgiftsposter, som sekundært kan dækkes af gebyrer for engangsemballager, jf. de almindelige bemærkninger, afsnit 2.1.4. Betaling af de beløb af indtægtsført pant til staten i årene 2015-2019, der er fastsat i lovforslaget, forudsættes dog at kunne ske, uden at Dansk Retursystem A/S må

hæve de gebyrer, som bryggerier og andre producenter samt importører af drikkevarer betaler for hver engangsemballage, der er omfattet af det danske pant- og retursystem. Gennem effektiviseringer og eventuelle omprioriteringer af pant- og retursystemet kan Dansk Retursystem A/S' omkostningsniveau reduceres. Gebyrerne (målt i 2012-priser) bør derfor i gennemsnit i perioden 2013-2019 ikke stige.

Dansk Retursystem A/S arbejder løbende på at udvikle og effektivisere pant- og retursystemet bl.a. for at reducere omkostningerne, og dermed gebyrniveauet, samt at forbedre serviceniveauet over for forbrugerne, butikkerne m.v. Den nye model for anvendelse af indtægtsført pant kan betyde, at de planlagte og igangsatte effektiviseringer m.v. ikke i samme omfang og takt, som forventet af Dansk Retursystem A/S, fører til faldende gebyrniveau og forbedret service til gavn for erhvervslivet.

Forslaget om, at ministeren skal bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om sikkerhedsstillelse for pant og gebyrer, vil, når bemyndigelsen udmøntes i pantbekendtgørelsen, have økonomiske og administrative konsekvenser for især Dansk Retursystem A/S og visse producenter og importører af drikkevarer i emballager omfattet af pant- og retursystemet. Udmøntning af forslaget vil årligt skønsmæssigt belaste ca. 20-30 nyilmeldte producenter og importører, som vil skulle stille sikkerhed for pant og gebyrer. Desuden vil et lille antal allerede tilmeldte producenter og importører blive berørt.

Hvis udmøntningen sker som forudsat vurderes det, at niveauet for sikkerhedsstillelsen pr. producent eller importør kommer til at ligge på ca. 500.000 kr. for engangsemballager af plast og metal og på ca. 100.000-200.000 kr. for engangsemballager af glas, jf. bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 3 og 6. Forslaget vil betyde, at Dansk Retursystem A/S' omkostninger reduceres ved at sikre selskabet bedre mod tab som følge af producenters og importørers manglende betaling af gebyrer og pant. Desuden forventes Dansk Retursystem A/S' administrative og økonomiske omkostninger til inddrivelsessager om producenters og importørers manglende betaling af pant og gebyrer at falde.

For de berørte producenter og importører vil kravet om sikkerhedsstillelse medføre en mindre årlig økonomisk udgift og dermed i mindre omfang øge adgangsbarriererne til markedet. Det vil også have mindre administrative konsekvenser for de berørte virksomheder at skulle stille sikkerheden. Producenter og importører kan undgå kravet om at stille sikkerhed, hvis de foretager pantmærkning med selvklæbende pantetiketter. Mærkning af engangsemballager med pantetiketter har dog også mindre økonomiske og administrative konsekvenser.

For producenter og importører, som betaler pant og gebyrer for det faktiske antal markedsførte emballager med drikkevarer, vil reglerne om sikkerhedsstillelse have positive økonomiske konsekvenser, idet konkurrencevilkårene forbedres. Endelig vil butikkerne i mindre omfang end i dag få tab som følge af udbetaling af pant til forbrugere, der returnerer pantmærkede emballager, som Dansk Retursystem A/S med Miljøstyrelsens godkendelse har standset udbeta-

lingen af pant for, da forslaget forventes at nedbringe antallet af denne type sager.

Konsekvensernes endelige omfang vil bero på den nærmere udformning af reglerne i bekendtgørelsen, jf. bemærkningerne til § 1, nr. 3 og 6. Beregningen af de mere præcise økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet vil derfor først blive foretaget i forbindelse med ændringen af pantbekendtgørelsen.

6. Administrative konsekvenser for borgerne

Forslaget har ikke administrative konsekvenser for borgerne.

7. Miljømæssige konsekvenser

Forslaget forventes hverken at have positive eller negative miljømæssige konsekvenser.

8. Forholdet til EU-retten

Betaling af et beløb af den indtægtsførte pant til statskassen rejser ikke spørgsmål i forhold til TEUF artikel 34. Baggrunden for dette er, at en sådan betaling sker uden en modydelse, og at den ikke er diskriminerende. Det følger af EU-Domstolens faste praksis, at betaling uden modydelse fra staten ikke skal anses som en foranstaltning med tilsvarende virkning som en kvantitativ restriktion (FTV) omfattet af TEUF artikel 34, og betalingen falder således uden for anvendelsesområdet for denne bestemmelse. Betaling til staten uden modydelse omfattes derimod af TEUF artikel 110, der forbyder direkte og indirekte diskriminerende afgifter. Lovforslaget vil ikke være af diskriminerende karakter, hvorfor heller ikke TEUF artikel 110 vil være til hinder for at gennemføre det. Endvidere er forslaget ikke i strid med TEUF artikel 106, stk. 1, jf. artikel 102, om misbrug af dominerende stilling. Betaling af et beløb til staten uden modydelse vil, selv om det måtte indebære en eventuel gebyrstigning for den dominerende virksomheds ydelser, ikke være »misbrug« i TEUF artikel 102's forstand.

Lovforslaget er notificeret efter Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/34/EF af 22. juni 1998 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter (informationsproceduredirektivet).

De ændringer i pantbekendtgørelsen, som skal udmønte lovforslagets bestemmelser om sikkerhedsstillelse, skal som udkast notificeres efter Europa-Parlamentets og Rådets Direktiv 94/62/EF af 20. december 1994 om emballage og emballageaffald og efter informationsproceduredirektivet.

9. Hørte myndigheder og organisationer

Udkast til lovforslaget har været i høring hos følgende myndigheder, virksomheder og organisationer:

Advokatsamfundet, affald danmark, AKD Gruppen A/S, Aluminium Danmark, Aqua d'or Mineral Water A/S, Bryggeriet Landkær A/S, Bryggeriforeningen, Company Water A/S, Coop Danmark, Dagrofa, DAKOFA, Danmarks Naturfredningsforening, Danmarks Restauranter & Caféer, Dansk Dagligvareleverandør Forening (DLF), Dansk Erhverv, Dansk Industri, Dansk Retursystem A/S, Dansk Supermarked, Danske Regioner, Danske Ølentusiaster, De Samvir-

kende Købmandsforeninger, Det Økologiske Råd, Emballageindustrien, Forbrugerrådet, Foreningen af Danske Bryghuse, Genvindingsindustrien, Greenpeace, Hancock Bryggerierne A/S, Hansen & Co. A/S, Horesta, Informationscenter for Miljø & Sundhed, Isklar Danmark, Kommunernes Landsforening, Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen som se-

ekretariat for Konkurrencerådet, Lidl Danmark K/S, Landbrug og Fødevarer, Metro Danmark, Nærbutikkernes Landsforening, Peter Skafté ApS, Plastindustrien i Danmark, RenoSam, Rigsrevisionen, TheoBrands A/S, Verdensnaturfonden og VSOD (Vin og Spiritus Organisationen i Danmark).

10. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindre udgifter	Negative konsekvenser/merudgifter
Økonomiske konsekvenser for staten, regioner og kommuner	Staten: Indtægt (i 2012-priser): 2015: 26,0 mio. kr. 2016: 37,1 mio. kr. 2017: 56,0 mio. kr. 2018: 60,9 mio. kr. 2019: 62,9 mio. kr.	Ingen
Administrative konsekvenser for staten, regioner, og kommuner:	Ingen	Staten: Den efterfølgende udmøntning af forslaget om sikkerhedsstillelse kan eventuelt have marginale administrative konsekvenser for staten.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Den efterfølgende udmøntning af forslaget om sikkerhedsstillelse vil have positive økonomiske konsekvenser for Dansk Retursystem A/S, som vil få mindre tab og faldende omkostninger til inddrivelsessager. Konkurrencevilkårene forbedres for producenter og importører, som betaler pant og gebyrer for det faktiske antal markedsførte emballager. Butikkernes tab, som følge af standsning af pantudbetaling, mindskes.	Den nye model for anvendelse af indtægtsført pant kan betyde, at gebyrerne, som betales af producenter og importører, ikke i samme omfang og takt, som forventet af Dansk Retursystem A/S, vil falde. Den efterfølgende udmøntning af forslaget om sikkerhedsstillelse vil have økonomiske konsekvenser for de producenter og importører af drikkevarer omfattet af pant- og retursystemet, som vil blive mødt med et krav om sikkerhedsstillelse. Kravet om sikkerhedsstillelse vil i mindre omfang øge adgangsbarriererne til markedet for disse producenter og importører. Dansk Retursystem A/S vil have mindre omkostninger til administration af regler om sikkerhedsstillelse.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Den efterfølgende udmøntning af forslaget om sikkerhedsstillelse vil have positive administrative konsekvenser for Dansk Retursystem A/S pga. færre inddrivelsessager om producenters og importørers manglende betaling af pant og gebyrer.	Den nye model for anvendelse af indtægtsført pant kan betyde, at serviceniveauet ikke forbedres i samme omfang og takt, som forventet af Dansk Retursystem A/S. Den efterfølgende udmøntning af forslaget om sikkerhedsstillelse kan have administrative konsekvenser for især Dansk Retursystem A/S og de producenter og importører af drikkevarer, som omfattes af kravet om sikkerhedsstillelse.
Administrative konsekvenser for borgerne.	Ingen	Ingen

Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Betaling af et beløb af den indtægtsførte pant til statskassen rejser ikke spørgsmål i forhold til TEUF artikel 34, og er ikke i strid med TEUF artikel 110 eller TEUF artikel 106, stk. 1, jf. artikel 102.	
	Lovforslaget er notificeret efter Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/34/EF af 22. juni 1998 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter (informationsproceduredirektivet).	
	De ændringer i pantbekendtgørelsen, som skal udmønte lovforslagets bestemmelser om sikkerhedsstillelse, skal som udkast notificeres efter Europa-Parlamentets og Rådets Direktiv 94/62/EF af 20. december 1994 om emballage og emballageaffald og efter informationsproceduredirektivet.	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Der er tale om en konsekvensændring som følge af, at der foreslås indsat et nyt nr. 5 i § 9, stk. 2, jf. lovforslagets § 1, nr. 3.

Til nr. 2

Der er tale om en konsekvensændring som følge af, at der foreslås indsat et nyt nr. 5 i § 9, stk. 2, jf. lovforslagets § 1, nr. 3.

Til nr. 3

Det foreslås at indsætte et nyt nr. 5 i lovens § 9, stk. 2, hvorefter ministeren kan fastsætte nærmere regler om pligt for producenter og importører af produkter, varer og emballager til at stille sikkerhed for betaling af pant og gebyrer, herunder regler om beregning og efterfølgende regulering af sikkerhedsstillelsens størrelse og frigivelse af sikkerhedsstillelse, og om, at visse producenter og importører ikke skal stille sikkerhed.

I første omgang forventes den foreslåede bestemmelse udmøntet i pantbekendtgørelsen. Det er hensigten, at reglerne om sikkerhedsstillelse skal gælde for producenter og importører af drikkevarer i engangsemballager omfattet af pant- og retursystemet, som foretager pantmærkning af emballagerne ved direkte tryk på emballagen eller denne primære etiket (primær mærkning).

Det forventes, at Dansk Retursystem A/S med bestemmelsens udmøntning i bekendtgørelsen skal varetage administrationen af de nærmere regler om sikkerhedsstillelse, jf. lovforslagets § 1, nr. 6, og bemærkningerne hertil.

Da indførelse af et krav om sikkerhedsstillelse kan være en adgangsbarriere til markedet, skal der ved udmøntningen af bestemmelsen sikres lige og objektive vilkår for producenter og importører, som ikke virker prohibitive, men som samtidig så vidt muligt sikrer Dansk Retursystem A/S mod tab som følge af producenters og importørers manglende betaling af pant og gebyrer for engangsemballager omfattet af pant- og retursystemet.

Den nærmere regulering i pantbekendtgørelsen vil blive gennemført efter forudgående dialog med bl.a. de berørte brancher og Dansk Retursystem A/S og indgå i det arbejde med forenklinger m.v. af reguleringen af pant- og retursystemet, som igangsættes af Miljøstyrelsen og Dansk Retursystem A/S i overensstemmelse med den fælles forståelse om opretholdelse af et økonomisk og miljømæssigt velfungerende pant- og retursystem, jf. lovforslagets baggrund, afsnit 2.2.

De nærmere regler i pantbekendtgørelsen om sikkerhedsstillelse forventes som udgangspunkt kun at skulle gælde for producenter og importører, som foretager pantmærkning af engangsemballager ved påtryk direkte på emballagen eller dennes primære etiket (primær mærkning). Det skyldes, at disse producenter og importører først betaler pant og gebyrer, når markedsføringen af emballagerne er sket. Producenter og importører vil i så fald fortsat kunne foretage mærkning af engangsemballager med selvklæbende pantetiketter (sekundær mærkning) uden at skulle stille sikkerhed for betaling af pant og gebyrer for emballagerne. Ved sekundær mærkning af engangsemballager betaler producenter og importører pant og gebyrer inden markedsføringen af emballagerne. Dermed udgør producenter og importører, som foretager pantmærkning af engangsemballager med sekundær mærkning, en lille økonomisk risiko for Dansk Retursystem A/S sammenlignet med producenter og importører, som foretager mærkning af engangsemballager med primær mærkning. Ved primær mærkning sker betaling af pant og gebyrer efter, at markedsføringen har fundet sted. Se også de almindelige bemærkninger, afsnit 2.3. og 3.2.1.

Ifølge pantbekendtgørelsens §§ 51, 54 og 106 opkræver Dansk Retursystem A/S betaling af pant og gebyrer for engangsemballager med primær mærkning på baggrund af producenternes og importørernes indberetning hver fjerde uge af antallet af markedsførte drikkevarer i engangsemballager i en forudgående periode på fire uger. Yderligere kan Dansk Retursystem A/S' optælling af indsamlede engangsemballager med primær mærkning først med en vis forsinkelse afsløre et eventuelt misforhold mellem det indberettede salg og det indsamlede antal emballager. På det tidspunkt kan den pågældende producent eller importør have oparbejdet en betydelig gæld til selskabet, som i en række tilfælde

ikke kan inddrives efterfølgende. Se også de almindelige bemærkninger, afsnit 2.3. og 3.2.1.

Bestemmelsen kan udmøntes, så kravet om sikkerhedsstillelse for betaling af pant og gebyrer både rettes mod producenter og importører, som for første gang tilmelder sig pant- og retursystemet, og mod allerede tilmeldte producenter og importører.

Sikkerheden forventes at skulle stilles af den enkelte producent eller importør. Udmøntningen af bestemmelsen vil dog også kunne ske, så sikkerheden for den enkelte producents eller importørs betaling af pant og gebyrer kan stilles af en organisation eller af en gruppe af producenter eller importører. Med bestemmelsen kan der stilles krav om, at sikkerheden skal have en bestemt form, f.eks. som bankgaranti, forsikring eller indsættelse på spærret konto.

Det forventes som udgangspunkt, at producenter og importører kun vil skulle stille sikkerhed i tre situationer: 1) Producenter og importører af drikkevarer i engangsemballager, der for første gang tilmelder sig pant- og retursystemet, og som ønsker at foretage primær mærkning af emballagerne. 2) Producenter og importører, der allerede er tilmeldt pant- og retursystemet med sekundært mærkede engangsemballager eller genpåfyldelige emballager, og som ønsker at skifte til primær mærkning af emballagerne eller at tilmelde nye produkt- eller emballagetyper i engangsemballager med primær mærkning. 3) Allerede tilmeldte producenter og importører, som foretager primær mærkning af engangsemballager, hvis producenten eller importøren udgør en særlig økonomisk risiko for Dansk Retursystem A/S ved f.eks. at have forfalden gæld til selskabet.

Det er hensigten med hjemmel i de eksisterende bestemmelser i miljøbeskyttelseslovens § 9, stk. 2, nr. 2 og 3, § 9 a, stk. 1, og § 9 a, stk. 2, nr. 1 og 4, samt de foreslåede nye bestemmelser om sikkerhedsstillelse at fastsætte regler om, at Dansk Retursystem A/S i tilfælde, hvor en producent eller importør ikke stiller den krævede sikkerhed, kan træffe afgørelse om, at producenten eller importøren ikke (længere) kan have primært mærkede engangsemballager tilmeldt pant- og retursystemet. Producenten eller importøren kan i stedet tilmelde engangsemballagerne med sekundær mærkning, hvor pant og gebyrer betales før markedsføring af emballagerne.

Hvis udmøntningen sker som forventet, vurderer Dansk Retursystem A/S på basis af erfaringer fra de seneste år, at skønsmæssigt ca. 20-30 nytilmeldte producenter og importører årligt vil skulle stille sikkerhed. Desuden vil et lille antal allerede tilmeldte producenter og importører blive berørt.

Det er hensigten, at sikkerhedens størrelse skal fastsættes i pantbekendtgørelsen og så vidt muligt afspejle det tab, som Dansk Retursystem A/S kan risikere ved producentens eller importørens manglende betaling af pant og gebyrer for det faktiske antal markedsførte engangsemballager. Hvis sikkerhedens størrelse præcist skal afspejle risikoen for Dansk Retursystem A/S, vil det forudsætte, at sikkerheden fastsættes individuelt for hver enkelt producent og importør på baggrund af det faktiske antal primært mærkede engangsembal-

lager, som producenten eller importøren har til hensigt at markedsføre i en given periode. Som udgangspunkt vurderes det dog, sikkerhedens størrelse ikke bør fastsættes individuelt på baggrund af en skønnet opgørelse over antallet af markedsførte primært mærkede engangsemballager. Det skyldes, at et sådant skøn vil ske på baggrund af producentens eller importørens egne oplysninger om forventet salg, som derfor kan fastsættes for lavt. Dermed vil Dansk Retursystem A/S' risiko for tab reelt ikke mindskes.

Det er derfor hensigten, at bemyndigelsen i første omgang skal udmøntes, så producenter og importører skal stille en sikkerhed på ca. 500.000 kr. Ud fra en proportionalitetsbetragtning bør producenter og importører, der udelukkende eller overvejende markedsfører drikkevarer i engangsemballager af glas dog stille en lavere sikkerhed på ca. 100.000-200.000 kr. Det skyldes, at producenter og importører, som overvejende markedsfører drikkevarer i engangsemballager af glas erfaringsmæssigt markedsfører færre emballager med drikkevarer, end producenter og importører af drikkevarer i engangsemballager af plast og metal og dermed udgør en mindre økonomisk risiko for Dansk Retursystem A/S.

Samlet udgør engangsemballage i glas kun ca. 6 % af alle solgte engangsemballager med drikkevarer, mens engangsemballager af plast og metal hver udgør ca. 47 % af markedet.

Det er hensigten, at der i pantbekendtgørelsen fastsættes regler om, at sikkerheden som udgangspunkt skal stilles for en tidsbegrænset periode på f.eks. to år. Videre er det hensigten, at Dansk Retursystem A/S skal kunne træffe konkret afgørelse om eventuel forlængelse af perioden med f.eks. op til to år ad gangen, hvis selskabet vurderer, at en producent eller importør (fortsat) udgør en økonomisk risiko for selskabet. Det kan bl.a. være tilfældet, hvis Dansk Retursystem A/S har fået udbetalt sikkerhedsstillelsen eller dele heraf i løbet af de første to år, eller hvis producenten eller importøren har indgået en afdragsordning med Dansk Retursystem A/S om betaling af en gæld som følge af manglende betaling af pant og gebyrer.

Bemyndigelsen giver desuden mulighed for at fastsætte regler om, at Dansk Retursystem A/S efter en konkret vurdering af den økonomiske risiko for selskabet, kan regulere sikkerhedens størrelse. F.eks. vil sikkerheden kunne nedsættes, hvis producenten eller importøren har nedbragt sin gæld til Dansk Retursystem A/S. Sikkerheden vil også kunne forhøjes, f.eks. hvis en producent eller importør har oparbejdet ny gæld til selskabet.

Til nr. 4

Der er tale om en konsekvensændring som følge af, at der foreslås indsat et nyt nr. 12 i § 9 a, stk. 1, jf. lovforslagets § 1, nr. 6.

Til nr. 5

Der er tale om en konsekvensændring som følge af, at der foreslås indsat et nyt nr. 12 i § 9 a, stk. 1, jf. lovforslagets § 1, nr. 6.

Til nr. 6

Det foreslås at indsætte et nyt nr. 12 i lovens § 9 a, stk. 1, hvorefter ministeren kan fastsætte nærmere regler om, at det selskab m.v., som i henhold til § 9, stk. 3, driver en pant- og returordning, kan varetage administrationen af reglerne om sikkerhedsstillelse, jf. § 9, stk. 2, nr. 5.

I første omgang er det hensigten, at den foreslåede bestemmelse skal udmøntes i pantbekendtgørelsen og at Dansk Retursystem A/S skal administrere ordningen, jf. de almindelige bemærkninger afsnit 3.2.2.

Den nærmere regulering i pantbekendtgørelsen af sikkerhedsstillelsen vil blive gennemført efter en forudgående dialog med de berørte brancher og Dansk Retursystem A/S og indgå i det arbejde med forenklinger m.v. af reguleringen af pant- og retursystemet, som igangsættes af Miljøstyrelsen og Dansk Retursystem A/S i overensstemmelse med den fælles forståelse om opretholdelse af et økonomisk og miljømæssigt velfungerende pant- og retursystem, jf. lovforslagets baggrund, afsnit 2.2.

Selskabets afgørelser i forbindelse med administrationen af reglerne om sikkerhedsstillelse vil kunne påklages til miljøministeren i medfør af miljøbeskyttelseslovens § 9 f, stk. 1. Efter bekendtgørelse nr. 1391 af 8. december 2010 om delegation af miljøministerens beføjelser i lov om miljøbeskyttelse og forskellige andre love til Miljøstyrelsen er beføjelsen som klageinstans delegeret til Miljøstyrelsen.

Se i øvrigt bemærkningerne til § 1, nr. 3.

Til nr. 7

Det foreslås, at der indsættes et § 9 c, stk. 3, hvorefter det selskab m.v., som i henhold til regler udstedt i medfør af § 9, stk. 3, har fået tildelt eneret til at administrere og kontrollere pant- og returordningen for drikkevareemballager, årligt i 2015-2019 betaler et beløb af den ikke indløste pant, som selskabet m.v. efter stk. 1, kan indtægtsføre. Betalingen tilfalder statskassen og udgør (i 2012-priser) 26,0 mio. kr. i 2015, 37,1 mio. kr. i 2016, 56,0 mio. kr. i 2017, 60,9 mio. kr. i 2018 og 62,9 mio. kr. i 2019.

Beløbene reguleres årligt pr. 1. januar med den af Finansministeriet fastsatte sats for det generelle pris- og lønindeks. Det regulerede beløb afrundes opad til det nærmeste hele kronebeløb.

De beløb, der anføres i det foreslåede § 9 c, stk. 3, svarer til de beløb, som fremgår af anmærkningsteksten til § 23.23.08 på Finansloven for 2013.

Betalingen af halvdelen af de årlige beløb til statskassen er ifølge forståelsen mellem Dansk Retursystem A/S og Miljøministeriet betinget af, at der opnås en aftale om et dansk-tysk grænsepantsystem med Dansk Retursystem A/S som

operatør. Betalingen af halvdelen af de årlige beløb skal således ske af ikke indløst pant, som selskabet som operatør af grænsepantsystemet vil kunne indtægtsføre i årene 2015-2019. Hvis grænsepantsystemet får fuld virkning senere end 2015, vil Dansk Retursystem A/S og Miljøministeriet på ny drøfte størrelsen af de årlige beløb, som Dansk Retursystem A/S skal betale til staten i forbindelse med driften af grænsepantsystemet.

Den fornødne hjemmel til etablering og drift af en pant- og returordning for indsamling i Danmark af drikkevareemballager fra de tyske grænsebutikker vil skulle tilvejebringes ved yderligere en ændring af miljøbeskyttelsesloven. I den forbindelse vil § 9 c, stk. 3, blive foreslået tilpasset, så det fremgår, hvor stor en del af de årlige beløb, der skal betales af indtægtsført pant fra henholdsvis det danske system og det dansk-tyske grænsepantsystem.

Hvis forudsætningerne vedrørende et dansk-tysk grænsepantsystem ikke eller kun delvis opfyldes, vil der blive fremsat lovforslag om ændring af de årlige beløb i § 9 c, stk. 3.

Forståelsen mellem Miljøministeriet og Dansk Retursystem A/S om opretholdelse af et økonomisk og miljømæssigt velfungerende pant- og retursystem indebærer bl.a., at eneretten til Dansk Retursystem A/S forlænges med tre år fra udløbet af den nuværende eneretsperiode den 31. december 2016 til den 31. december 2019 ved en ændring af pantbekendtgørelsens § 119, stk. 1. Se også de almindelige bemærkninger, afsnit 2.2.

Med den foreslåede § 9 c, stk. 3, tages der dels stilling til det årlige beløb af indtægtsført pant, som Dansk Retursystem A/S skal betale til staten i den gældende eneretsperiode, der udløber med udgangen af 2016, og dels til det beløb af indtægtsført pant, som Dansk Retursystem A/S årligt skal betale i den forlængede eneretsperiode fra 2017-2019. Samlet foreslås det således, at Dansk Retursystem A/S i perioden 2015-2019 betaler ca. 240 mio. kr. (i 2012-priser) til staten.

Der er ikke med nærværende lovforslag taget stilling til størrelsen af den årlige betaling af den indtægtsførte pant i 2020 og frem. Det vil ske efter en evaluering af pant- og retursystemet, som forventes gennemført i 2015-2016. Gennemførelse af en beslutning om betaling af et beløb til staten i 2020 og frem vil ske med en ændring af miljøbeskyttelsesloven.

Med det nye § 9 c, stk. 4, foreslås, at ministeren kan fastsætte nærmere regler om indbetaling og opkrævning af betalingen efter stk. 3, herunder regler om betaling af renter m.v.

Hensigten er, at bemyndigelsen skal udmøntes i pantbekendtgørelsen, og f.eks. ske ved fastsættelse af regler om, hvem der opkræver betalingen, frist for betaling, betaling af renter, hvis betalingen ikke sker rettidigt m.v.

Det er hensigten, at SKAT skal forestå opkrævningen.

Til § 2

Det foreslås, at lovforslaget træder i kraft den 1. juli 2013.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende ret

Lovforslaget

§ 1

I lov om miljøbeskyttelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 879 af 26. juni 2010, som senest ændret ved lov nr. 1249 af 18. december 2012, foretages følgende ændringer:

§ 9. Miljøministeren kan fastsætte regler om pant- og rabatordninger for bestemte produkter, der medfører en særlig miljøbelastning ved håndteringen som affald, samt for bestemte emballage typer.

Stk. 2. Til gennemførelse af de i stk. 1 nævnte pantordninger kan ministeren fastsætte regler om

- 1) pantets eller rabattens størrelse,
- 2) mærkning af de af ordningen omfattede produkter, varer eller emballager, herunder producenter, importørers og forhandleres m.v. pligt til at mærke produkterne m.v. forud for markedsføring, udlevering eller salg,
- 3) pligt for producenter, importører og forhandlere m.v. af de af pantordningerne omfattede produkter, varer eller emballager til at være tilsluttet pantordningerne, herunder pligt til at tilmelde produkterne, varerne eller emballagerne til den relevante pantordning forud for import med henblik på videresalg samt pligt til at modtage og opbevare de pantbærende produkter m.v. samt refundere pant for disse ved returnering, og
- 4) pligt for forhandlere m.v., producenter og importører til at give myndighederne enhver oplysning, eventuelt i en bestemt form, og få rigtigheden af oplysningerne bekræftet af revisor til brug for administrationen og kontrollen af pant- og returordningen.

1. I § 9, stk. 2, nr. 3, ændres »returnering, og« til: »returnering,«

2. I § 9, stk. 2, nr. 4, ændres »pant- og returordningen.« til: »pant- og returordningen, og«

3. I § 9, stk. 2, indsættes som nr. 5:

»5) pligt for producenter og importører til at stille sikkerhed for betaling af pant og gebyrer, herunder om beregning og efterfølgende regulering af sikkerhedsstillelsens størrelse og frigivelse af sik-

kerhedsstillelse, og om, at visse producenter og importører ikke skal stille sikkerhed.«

§ 9 a. Ministeren kan fastsætte nærmere regler om driften, administrationen og kontrollen med pant- og returordninger, der er henlagt til et selskab m.v. i henhold til § 9, stk. 3. Der kan herunder fastsættes regler om

- 1) selskabets aktiviteter og godkendelse af visse af selskabets dispositioner, herunder selskabets pligt til ikke at drive anden virksomhed,
- 2) selskabets betaling af indbetalt pant og anvendelse af gebyrindtægter i overensstemmelse med skyldige økonomiske hensyn, herunder selskabets afholdelse af administrationsudgifter og forvaltning af gebyrindtægter,
- 3) selskabets udarbejdelse af resultatopgørelser for gebyrområder,
- 4) kontrol og tilsyn med selskabet, herunder regnskabsinstruks, budgetter, budgetopfølgning, regnskab, beretning samt revision, revisors kontrol af selskabet og revisors oplysningspligt til myndighederne i henhold til en af ministeren fastsat revisionsinstruks,
- 5) selskabets opbevaring af materiale vedrørende registrerede tilmeldinger til pant- og returordningen i indtil fem år efter ophør af det enkelte tilmeldingsforhold,
- 6) selskabets tilvejebringelse og videregivelse af oplysninger og dokumentation af enhver art om pant- og retursystemet og administrationen heraf samt selskabets forhold i øvrigt til brug for myndighedernes administration og kontrol med ordningen og selskabet,
- 7) selskabets opfyldelse af miljømæssige målsætninger, håndtering af de af ordningen omfattede varer, produkter og emballager som affald og selskabets iværksættelse af informationskampagner,
- 8) selskabets pligt til at udbyde selskabets indkøb af varer og tjenesteydelser,
- 9) selskabets overvågning af ordningen, herunder indsamling og bearbejdning af data fra producenter, importører og forhandlere m.v.,
- 10) selskabets pligt til ved enerettens ophør at udlevere materiale, herunder registre over tilmeldinger, dokumenter og korrespondance vedrørende tilmeldingsforhold, samt datamateriale, der er indgået i fastsættelsen af gebyrer m.v., hvis ministe-

4. I § 9 a, stk. 1, nr. 10, ændres »pant- og retursystem, og« til: »pant- og retursystem,«.

ren skønner, at det er nødvendigt af hensyn til opretholdelsen af et pant- og retursystem, og 11) selskabets dispositioner over midler, der før tildelingen af rettigheder til selskabet efter regler udstedt i medfør af § 9, stk. 3, er opsparet i selskabet.

§ 9 c. Det i § 9, stk. 3, nævnte selskab m.v. kan indtægtsføre pant, der er indbetalt til selskabet, som ikke er indløst, hvis indtægten er endeligt godtgjort i overensstemmelse med god og forsigtig regnskabspraksis ifølge erklæring fra selskabets revisor.

Stk. 2. Ministeren fastsætter nærmere regler om, til hvilke formål indtægtsført pant kan anvendes. Det kan herunder bestemmes, at den indtægtsførte pant skal anvendes til almennyttige formål.

5. I § 9 a, stk. 1, nr. 11, ændres »selskabet.« til: »selskabet, og«.

6. I § 9 a, stk. 1, indsættes som nr. 12: »12) selskabets administration af sikkerhedsstillelse for betaling af pant og gebyrer, jf. § 9, stk. 2, nr. 5.«

7. I § 9 c, indsættes som *stk. 3* og *4*:

Stk. 3. Det selskab m.v., som i henhold til regler udstedt i medfør af § 9, stk. 3, har fået tildelt eneret til at administrere og kontrollere pant- og returordningen for drikkevareemballager, betaler årligt i 2015-2019 et beløb af den ikke indløste pant, som selskabet m.v. efter *stk. 1* kan indtægtsføre. Betalingen tilfalder statskassen og udgør målt i 2012-priser 26,0 mio. kr. i 2015, 37,1 mio. kr. i 2016, 56,0 mio. kr. i 2017, 60,9 mio. kr. i 2018 og 62,9 mio. kr. i 2019. Beløbene reguleres årligt pr. 1. januar med den af Finansministeriet fastsatte sats for det generelle pris- og lønindeks. Det regulerede beløb afrundes opad til det nærmeste hele kronebeløb.

Stk. 4. Ministeren kan fastsætte nærmere regler om indbetaling og opkrævning af betalingen efter *stk. 3*, herunder regler om betalingsperiode og renter.«

§ 2

Loven træder i kraft den 1. juli 2013.